

1.500 ασθενείς αγωνιούν περιμένοντας το σωτήριο μόσχευμα

Απογοητευτικός ο αριθμός των πτωματικών δοτών στην Ελλάδα, που έως τον Σεπτέμβριο ήταν 4,1 ανά εκατομμύριο πληθυσμού

Της **ΠΕΝΝΥΣ ΜΠΟΥΛΟΥΤΖΑ**

Σε ηλικία 27 ετών διαγνώσθηκε με νεφρική ανεπάρκεια τελικού σταδίου. Ο γιατρός της είπε ότι η καλύτερη λύση θα ήταν να υποβληθεί σε μεταμόσχευση. Η μητέρα της προσφέρθηκε να της δωρίσει το ένα νεφρό. Όμως η ελπίδα από την απογοήτευση απείχε ελάχιστα. Η τελική εξέταση έδειξε ότι δεν μπορούσε να γίνει η μεταμόσχευση γιατί το μόσχευμα δεν ήταν κατάλληλο.

Για τους υποψήφιους λίπτες νεφρικού μόσχευματος υπάρχει και η λύση της αιμοκάθαρσης. Για τους ασθενείς με καρδιακή ανεπάρκεια τελικού σταδίου δεν ισχύει το ίδιο. Η μηχανική υποστήριξη της καρδιάς είναι μία προσωρινή λύση, μία «γέφυρα» για τη μεταμόσχευση και δεν είναι σπάνιο οι ασθενείς να μην αντέχουν έως ότου βρεθεί το μόσχευμα. «Πόσο να κρατήσει κάποιος με μηχανήμα;», σημειώνει στην «Κ» ο πρόεδρος του Συλλόγου Μεταμόσχευσης Καρδιάς και Φίλων των Μεταμοσχεύσεων ΣυνεχιζΩ κ. Δημήτρης Μαγγίνας. Ο ίδιος έμεινε 25 μήνες με μηχανική υποστήριξη πριν υποβληθεί σε μεταμόσχευση τον Ιούλιο του 2010.

«Πρέπει να γνωρίζει ο κόσμος ότι

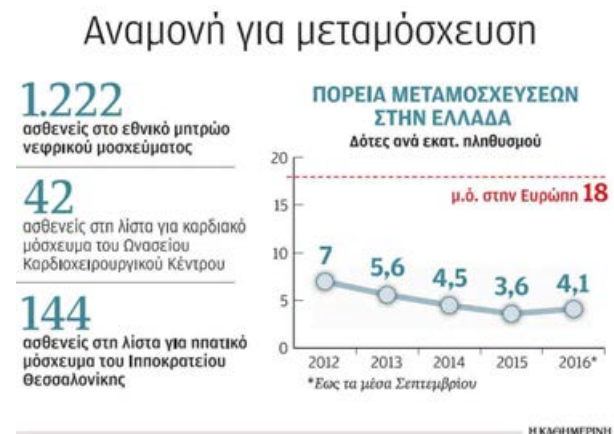
δεν περιμένουμε να πεθάνει ένας άνθρωπος για να ζήσουμε εμείς. Δεν περνάει κάτι τέτοιο από το μυαλό μας». Περιγράφοντας το πώς βίωσε ο ίδιος την αναμονή, ο κ. Μαγγίνας τονίζει: «Απλώς περιμένεις ένα τηλεφώνημα. Και ζεις το σήμερα. Το μηχανήμα το συντηζεις. Αλλιώς, αυτό σε κρατάει στη ζωή».

Αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα σε αναμονή για μόσχευμα βρίσκονται περίπου

«Οι μεταμοσχεύσεις δεν είναι ανεύρεση ανταλλακτικών. Είναι να δώσεις ζωή μέσα από έναν άδικο θάνατο και όχι σε έναν άνθρωπο, αλλά σε πέντε ή έξι».

1.500 ασθενείς. Σύμφωνα με τον Εθνικό Οργανισμό Μεταμοσχεύσεων (ΕΟΜ), στη λίστα για καρδιά είναι 42 ασθενείς, για ήπαρ 144 ασθενείς και στο Εθνικό Μητρώο Ηππατών Νεφρικού Μόσχευματος 1.222 ασθενείς.

«Συνήθως όταν έχουμε δύο νεφρικά μόσχευματα, καλούμε τέσσερις ασθενείς

για να είμαστε σίγουροι ότι θα βρεθεί ο κατάλληλος λίπτης. Αναγκαστικά κάποιος θα φύγουν απογοητευμένοι. Όταν ο υποψήφιος είναι 3ος ή 4ος σε προτεραιότητα ίσως να το περιμένει. Όταν όμως είναι πρώτος και για ιατρικούς λόγους δεν μπορεί να λάβει το μόσχευμα, τότε η απογοήτευση είναι με-

γάλη. Δεν διαμαρτύρεται, δεν λέει κάτι, απλώς φεύγει με κατεβασμένο το κεφάλι», τονίζει στην «Κ» ο καθηγητής Νεφρολογίας, διευθυντής της Νεφρολογικής Κλινικής και της Μονάδας Μεταμόσχευσης Νεφρού στο «Λαϊκό» Ιωάννης Μπολέτης. Ο ίδιος περιγράφει ότι «και για εμάς το συναισθηματικό φορτίο

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια / Πολιτική / Ημερήσια
Ημερομηνία: Κυριακή, 02-10-2016
Σελίδα: 14 (2 από 2)
Μέγεθος: 232 cm²
Μέση κυκλοφορία: 65218
Επικοινωνία εντύπου: (210) 4808000

Λέξη κλειδί: ΥΓΕΙΑ

είναι μεγάλο. Ως γιατροί δεν έχουμε τη δυνατότητα να πούμε σε έναν νεφροπαθή τελικού σταδίου ότι θα περιμένει π.χ. δύο χρόνια για μεταμόσχευση, όπως κάνουν συνάδελφοί μας στο εξωτερικό. Εδώ, λόγω των ελάχιστων μοσχευμάτων, δεν ξέρουμε εάν ο ασθενής θα λάβει κάποια στιγμή μόσχευμα ή θα πεθάνει στην αιμοκάθαρση».

Το 2015 ο αριθμός των πτωματικών δοτών ήταν στην Ελλάδα μόλις 3,6 ανά εκατομμύριο πληθυσμού. Εφέτος η κατάσταση βελτιώνεται κάπως, αφού έως τον Σεπτέμβριο ήταν 4,1 ανά εκατομμύριο πληθυσμού, ωστόσο παραμένει απογοητευτική.

«Για να εξηγήσουμε για ποιον λόγο η Ελλάδα είναι το τελευταίο κράτος στην Ευρώπη στη δωρεά οργάνων πρέπει να πάμε πολύ πίσω, όταν δημιουργήθηκαν οι πρώτες μονάδες μεταμόσχευσης», σημειώνει στην «Κ» ο πρόεδρος του ΕΟΜ Ανδρέας Καραμπίνης. «Τότε δόθηκε η εσφαλμένη εικόνα ότι η μεταμόσχευση είναι μόνο ένα χειρουργικό επίτευγμα.

Αντίθετα, χώρες όπως η Γαλλία και η Ισπανία επένδυσαν στο να ενημερώσουν τον κόσμο τι είναι η μεταμόσχευση και η δωρεά οργάνων και να “εμπλου-

τίσουν” τις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας με συντονιστές μεταμοσχεύσεων». Σύμφωνα με τον κ. Καραμπίνη, αρνητικό ρόλο διαδραματίζουν η χαμηλή εμπιστοσύνη των πολιτών στο σύστημα υγείας και οι τεράστιες ελλείψεις στις ΜΕΘ, που δεν επιτρέπουν να κρατηθεί κρεβάτι για κάποιον εγκεφαλικά νεκρό, όταν τόσοι ζωντανοί σε βαριά κατάσταση περιμένουν να σωθούν.

«Η χώρα μας πρέπει να κάνει ένα restart όλης της δομής των μεταμοσχεύσεων», τονίζει ο κ. Καραμπίνης. «Πρέπει πρώτα να εξηγήσουμε στον πληθυσμό τι ακριβώς κάνουμε. Οι μεταμοσχεύσεις δεν είναι ανεύρεση ανταλλακτικών. Υπάρχει ένας μυστικισμός στην πράξη της δωρεάς οργάνων. Το να δώσεις ζωή μέσα από έναν άδικο θάνατο. Και όχι μόνο σε έναν άνθρωπο, αλλά σε πέντε ή έξι. Και πρέπει ως πολιτεία να ενεργοποιηθούμε ώστε όταν κάποιος θέλει να γίνει δωρητής οργάνων να έχει την κατάλληλη νομική υποδομή. Πρέπει, με λίγα λόγια, η πολιτεία να φτιάξει τον θεσμό της δωρεάς οργάνων – που να είναι, πράγματι, σε εθελοντική βάση– και να καταργηθούν όλες αυτές οι προσπάθειες περί εικαζόμενης συναινεσης».